

δωρησάμενος τὴν εὐγένειαν εἰς ἀμοιβὴν τῆς καλλι-
τεχνικῆς εὐρυΐας του, ἐπέειπεν, ὅτι εὐκόλως δύναται
νὰ δώσῃ εὐγένειαν εἰς πάντα ἀγενῆ καὶ ἀγροῖκον, εἰς
ἀγροῖκον ὅμως καὶ ἀμαθῆ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν
τέχνην τοῦ Δυρέου. Ὁ Δυρέος, ζωπρὸν ἔχων τὴν
φκντασίαν, ὑψηλὸν δὲ τὸ πνεῦμα καὶ γόνιμον, καὶ
πολλὴν τῆς γραφίδος ἀκρίθειαν, ἀπέκλινεν ὅμως πρὸς
τὴν ἀρχαϊκὴν δυσκαμψίαν καὶ αὐστηρότητα, καὶ αἱ εἰ-
κόνες καὶ χαλκογραφίαι του, ὧν μέγας διατηρεῖται
ἀριθμὸς ἐν τοῖς μουσεῖοις, ἔχουσι πρὸς τὴν νέαν ζω-
γραφικὴν ὡς φέρ' εἰπεῖν τὰ Λίγυαῖα μάρμαρα πρὸς
τὴν ἀρχαίαν τέχνην. Προσηνῆς, μετριοπαθῆς, γλυκὺς
τὸν χαρακτῆρα, ὁ Δυρέος εἶχε γυναῖκα τῆς φύσεως
καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἀρχαίας Ξανθίππης, καὶ τῆς
ἐριννῆος ταύτης αἱ παραφρασί τὸν κατεβίβασαν πρῶ-
τως (ἐν ἔτει 1528) εἰς τὸν τάφον.

Ἐκτὸς δὲ τῶν βραβευθέντων, καὶ ἄλλα διάφορα
τεχνικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα ἐκόσμου τὴν
ἐκθεσιν καὶ ἐκ μὲν τῶν μαθητανομένων ἐξέθεσαν ἔρ-
γα οἱ ἀκόλουθοι:

- Ο Κ. Νικ. Αἰτρικς εἰκόνα Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου.
- Χατζογιαννόπουλος εἰκόνα ἐλαιογραφικὴν τοῦ Γ.
Βιδάλη Γλύπτου κτλ.
- Δ. Νικολάου εἰκόνα ἐλαιογραφικῆς.
- Ε. Μαζέττης εἰκόνα ἐλαιογραφικὴν.
- Σ. Καρέγλης εἰκόνα ἐλαιογραφικῆς.
- Π. Δημητρίου (ἐπιστάτης τοῦ Πολυτεχνείου)
σπουδῆς τοῦ Ἰωνικοῦ καὶ Κορινθιακοῦ κόσμου,
καὶ περιγραφικῆς Γεωμετρίας γυμνάσματα.
- Γ. Βιδάλης | Τὰ ἴδιας αὐτῶν προτομῆς, ἀ-
- Δ. Βιδάλης | μοιδαίως ἐκπονηθείσας.
- Α. Γόρσ, Κεραλὴν Ἀθηνῶν ἐξ ὀρυχάλκου.
- Μ. Χαλᾶς Ἀρχιτεκτονικὸν κόμμημα κτλ.
- Ἰ. Μιχαηλίδης ὠσαύτως.
- Σκόπας Ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν τοῦ Ῥαφαήλου
σταλείσων ἐκ Ῥώμης.

Διάφοροι δὲ μαθηταὶ ἐξέθεσαν διάφορα γυμνά-
σματα.

Ἐκτὸς δ' αὐτῶν ἐξέθεσαν διδάσκαλοι καὶ ἄλλοι
ιδιωταὶ τὰ ἐπόμενα:

- Ο Κ. Ἰερ. Ἀγαθὴγγελοσ, διάφορα μικρογλυφικὰ ἔργα
καὶ ἀργυρ. πινάκιον.
- Ο Κ. Δέλφικος ἰταλὸς, τοπιογραφίαν τῶν Μεγάρων.
- Ο Κ. Μαρινέλης, ὅμ., εἰκόνα ἐλαιογραφικὴν.
- Ο Κ. Ἰερ. Γεννάδιος Παπαδόπουλος Ἐκκλησιαστι-
κῆς εἰκόνας.
- Ο Κ. Α. Θερίσιος σχέδιον τῆς ἐν τῷ Ῥωσικῷ ναφ
ζωγραφηθησομένης εἰκόνας τοῦ Παντοκράτορος
καὶ ἕτερα ἐλαιογραφικὰ ἔργα.
- Ο Κ. Ι. Κωνσταντίνου διάφορα τῆς περιγραφικῆς γε-
ωμετρίας σχήματα.
- Ο Κ. Α. Ράλλης ἀπίστευτε καὶ πάλιν δείγματα με-
τάξης ἐκ τοῦ ἐργοστασίου του.
- Η Κ. Εὐφρ. Ἀλεξίου γυναικεία ἐργόχειρα.
- Η Κ. Ἄννη Σκορλέτση » »
- Η Κ. Εὐφρ. Κόνιαρη » »
- Η Κ. Γραμματικοπούλου » »
- Η Κ. Ἐλ. Βούλγαρη » »

- Ο Κ. Γλήνης τράπεζαν.
- Ο Κ. Βέρτερ διάφορα βιβλιοδετικὰ ἔργα.
- Ο Κ. Βα. Γεωργίου βιβλίον χρυσοδέτον.
- Ο Κ. Καλογεράκης δέρματα κατεργασμένα.
- Ο Κ. Στεφόπουλος διάφορα δείγματα μεταξωτῶν
ὕφασμάτων καὶ μετάξης κεκλωσμένης ἐκ τοῦ
ἐργοστασίου του.
- Ο Κ. Χ. Καλλοῦδης σκάφος πλοίου.
- Ο Κ. Ν. Στερογιάννης λιθογραφικὴν χάρτην.
- Ο Κ. Α. Ἡρειώτης διάφορα ἀγγεῖα.
- Ο Κ. Ἄν. Χ. Σταυρῆς διάφορα λεπτουργικὰ ἔργα.
- Ο Κ. Γ. Ἰωάννου » » »

Προσέτι δ' εἰλκυε τὴν περιέργειαν, τῶν τὸ κατὰ-
στημα ἐπισκεπτομένων πλουσία συλλογὴ δειγμά-
των φυσικῶν καὶ τεχνητῶν ἀντικειμένων, ἃ ἡ ἐπι-
τροπὴ τῆς πηχνοσμίου ἐκθέσεως ἐπεμψεν ἐξ Ἀγ-
γλίας εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν ἐκθεσιν
σταλέντων καὶ ἐκεῖ παραμεινάντων δειγμάτων. Ἡ
συλλογὴ αὕτη, ὅταν τὴν ἐπισκεφθῆμεν, μεγάλως μὲν
μᾶς διεσκεδάσε καὶ μᾶς ἔτερψεν, ἀλλ' ὁμολογοῦμεν
ὅτι μᾶς ἐράνη πως κατεριωνουμένη τῆς ἡμετέρας
βιομηχανίας. Καὶ ἀνέγνωμεν μὲν ἐπὶ τῆς σημαίας ἧ-
τις συνώδευσεν ἄλλοτε τὰ ἡμέτερα προϊόντα εἰς Ἀγ-
γλίαν, καὶ ἦτις ἤδη κρέμαται ἐντὸς τῆς αὐτῆς
σχολῆς, ὅτι εὐ τὰχ' αἴριον ἔσσει ἄμεινον, » ἀλλὰ
δὲν ἤξεύρομεν ὡς πότε θὰ περιμεινωμεν τοῦτο τὸ
αἴριον!

ΠΕΡΙ ΠΕΛΑΡΓΩΝ.

— 0 —

Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἀνήκουσιν ὡς καὶ οἱ γέραννοι εἰς
τὴν κλάσιν τῶν λεγομένων *τομαιογράφων* (Cul-
trivostres) ἢ κατ' ἄλλους μακροπόδων (échassiers),
καὶ διακρίνονται διὰ τῆς μακρότητος καὶ στεριότη-
τος τοῦ ῥάμφους, καὶ διὰ τοῦ ὕψους τῶν ποδῶν καὶ
τοῦ μακροῦ λαιμοῦ αὐτῶν. Ἡ πάνσοφος φύσις, ἢ τὰ
πάντα πρὸς τινὰ σκοπὸν διαθέσασα, ἐπλάσεν οὕτω
πως τὸ πτηνὸν τῆς κλάσεως ταύτης, ὥστε δύναται
εὐκόλως νὰ θηρεύσῃ ἐν ταῖς λίμναις καὶ τοῖς τέλ-
μασι ζωφια, καὶ μάλιστα βατράχους, ἰχθύδια, καὶ
μικροὺς πινὰς ὄφεις. Ὁ πελαργὸς ἁμοιάζει κατὰ τὸ
μέγεθος τὸν γέρανον, διαφέρει ὀλίγον μὲν κατὰ τὴν
μορφήν, τὰ μέγιστα δὲ κατὰ τὸ χρῶμα· διότι τὸ μὲν
σῶμα ἔχει λευκώτατον, τὰς δὲ πτέρυγας μελαίνας,
ἐξ οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν *πελαργός* (οἶον *πιδός* ἀρ-
γός) ἔλαθε. Τὸ ῥάμφος δὲ καὶ τοὺς πόδας ἔχει ἐρυ-
θράς. Εἶναι δὲ ἄφωνος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπέλασον.
ἴτως, οἱ ἀρχαῖοι ὅτι στερεῖται γλώσσης· πλὴν τὴν
ἐλλειψιν ταύτην ἀναπληροῖ κρούων τὰς σιαγόνας καὶ
κροταλίζων διὰ τοῦ ῥάμφους.

Ὁ πελαργός ἰστάμενος ἐπερείδεται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δῶν. Πολλοὶ μάλιστα τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν παρα-
 μόνου ποδός, κλίνει δὲ τὸν λαιμὸν ὀπίσθεν καὶ κρα-
 τῆσαι τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων περιπατῶν δὲ προ-
 χωρεῖ μὲ μεγάλα μὲν ἀλλ' ἔχει τόσον ταχέα βήματα
 ἰστάμενος ὡθεὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ
 ἐκτείνει τοὺς πόδας πρὸς τὰ ὀπίσω· εἶναι δὲ ὑψιπέ-
 τος καὶ ἐπιχειρεῖ ἀπωτάτας ἐκδρομὰς, καὶ ἐν καιρῷ
 ἀκόμη σφοδρῶν θυελλῶν. Ὅταν δὲ κινήτῃ ἀπὸ τι-
 πάθος, οἷον ὀργῆν, στοργῆν, κτλ. ἐκφράζει τὸ αἰθεῖμα

τῆσάντες ὅτι αἱ φωλιαὶ αὗται, ἀπαιωρούμεναι συν-
 ἤθως παρὰ τὰς καπνοδόγους, διευκολύνουσι τὰς
 πυρκαϊὰς ὡς συγκείμεναι ἐξ ὑλῶν εὐπρήστων, ἀπο-
 διώκουσι τοὺς πελαργούς διὰ τινῶν φοβήτων ἢ σι-
 δηρῶν ἐργαλείων ἀπεναντίας δὲ ἐν Γερμανίᾳ καὶ τισὶ
 ἄλλοις τῆς Εὐρώπης μέρεσι, ὅπου οὐδεὶς κίνδυνος
 πυρκαϊᾶς ὑπάρχει, μεταχειρίζονται πολλάκις ἄλλα
 εἶδη ἐργαλείων ἵνα ἐλκίσωσιν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν οἰκιῶν

Πελαργός.

αὐτοῦ διὰ τινος φόβου ἢ κραταλισμοῦ ἐν ἐκτελεῖ διὰ τῶν. θεωροῦντες τὴν ἐμπρόλευσιν αὐτῶν ὡς κελὸν
 τοῦ ῥάμρου κρούων τὴν αἰὸ ἐπὶ τῆς κάτω σιγῆ-
 νος ὄθεν καὶ κραταλιστῆς ὑπὸ τινῶν ἐπωνομάσθη.
 Κατασκευάζει τὴν φωλεὰν ἐκ ξυλαρίων καὶ φύσιων,
 θέτων αὐτὴν ἐπὶ ὑψηλῶν πάντοτε μερῶν, ὡς ἐπὶ
 πύργων, ἐπὶ οἰκιῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ καπνοδόχων,
 ἐπὶ ὑψηλῶν βράχων καὶ ἐνίοτε ἐπὶ τῆς κορυφῆς
 τῶν δειδρῶν. Ληθάνεται ἀρχὴ ἡ Λεῖδου Μιντχιού
 λέγουσι ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει κατασκευά-
 ζουσι τὰς φωλεὰς τῶν κατὰ γῆς ἐν μέσῳ τῶν ὀ-
 σίων, ὅπερ ἐφρόνουσι φαίνεται καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλ-
 ληνας καὶ Ῥωμαῖοι. Τὸ πτηνὸν τοῦτο γεννᾷ συνήθως
 2—4 ὡχ χρώματος ὑπολειπτικοῦ ξυνοειδοῦς. Ἐπωά-
 ζουσι δὲ ταῦτα ἀλληλοδιαδόχως τὸ τε ἄρρον καὶ
 θᾶλυ, καὶ ἀμφότερα φροντίζουσι περὶ τῆς τροφῆς
 καὶ ἀγωγῆς τῶν νεοσσῶν· οὐδέποτε ὁμῶς ἀπομακρύ-
 νονται καὶ τὰ δύο συγχρόνως τῆς φωλεᾶς, ἀλλ' ἐνῶ
 τὸ ἓν περιφέρεται πρὸς θήρευσιν, τὸ ἕτερον ἰστάται
 πάντοτε παρ' ἐκείνην ἔχον ἀκαταπαύστως τὸ βλέμ-

μα προσηλωμένον ἐπὶ τῶν πελαργιδῶν. Τοιαύτη δὲ ἡ φιλοστοργία των ὥστε οὐδεὶς κίνδυνος δύναται ν' ἀποδιώξῃ αὐτὰ ἐκείθεν. Οὕτω κατὰ τὸ 1536 ἔτος, ὅτε ἡ πόλις Δέλστη ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, πελαργὸς τις, μὴ δυνηθεὶς μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας νὰ σώσῃ ἀπὸ τοῦ πυρός τοὺς νεοστούς αὐτοῦ, παρεδόθη καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ! Οὐχ ἦπτον μεγίστη εἶναι καὶ ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν στοργή· διότι ἅμα οὗτοι κατασταθέντες ἀνίκανοι ἀδυνατοῦσι νὰ προμηθεύωνται τὴν ἰδίαν τροφήν, τὰ τέκνα γηροκομοῦσιν αὐτοὺς μετ' ἀξιοθυμίας προθυμίας. Ἴδου διὰ τί τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔχειρε τοσαύτην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς, παρ' οἷς πολλάκις ὁ φονεύων πελαργὸν ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Οἱ πελαργοὶ εἶναι ἠπίου χαρακτῆρος, καὶ ἐπομένως ἐκτιθασσεύονται εὐκόλως, καὶ τοσοῦτον συνοικιοῦνται μετὰ τῶν ἀνθρώπων ὥστε πολλάκις συμπαιζοῦσι μετὰ τῶν παιδίων. • Εἶδον λέγει ὁ Ἑρμάννος (παρὰ τῶν Βυβῶν) εἰς τινὰ κήπον πελαργὸν τινὰ παιζόντα μετὰ τῶν παιδίων τὴν τυρλομύζην, καὶ διακρίνοντα τόσῳ τὸ παιδίον τὸ διώκον τάλλα ὥστε ἀπέρευγεν αὐτό. •

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κοιμφίρου οἱ πελαργοὶ τῆς Ἰαπωνίας διακίτωνται διαρκῶς καὶ μονίμως ἐκεῖ, ὅπου εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς ὑψηλῆς παρατηρεῖται· διότι τὸ μὲν θέρος ἐρχονται εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μάλιστα εἰς τὰ βόρεια αὐτῆς μέρη, ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας ὅπου σπανίζουσι, τὸν δὲ χειμῶνα μεταβαίνουσιν εἰς Ἀφρικὴν καὶ Ἀσίαν, καὶ τὰς πορείας ταύτας ἐκτελοῦσιν ἀκριβῶς κατὰ προσδιορισμένην τινὰ ἐποχὴν, ἥτοι τὸ ἔαρ μὲν ἐρχονται εἰς Εὐρώπην τὸ δὲ φθινόπωρον ἀνχωροῦσι. Τῆς πρὸς μετανάστευσιν ἐποχῆς πλησιαζούσης συνέρχονται ἅπαντες οἱ τῶν πλησιοχώρων πελαργοὶ εἰς μαμονωμένον τι μέρος ὅπου συνεννοούμενοι τρόπον τινὰ διὰ πτερυγισμῶν καὶ κροταλισμῶν, προσδιορίζουσιν, ἢ μᾶλλον, περιμένουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχώρησός· ὅτε, ἀνυψούμενοι ὅλοι διὰ μιᾶς, ἀναβαίνουσι ταχύπτεροι εἰς τ' ἀχανῆ πελάγη τοῦ οὐρανοῦ, καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος οὐρίου ἀνέμου, διότι πάντοτε μὲ οὐριον ἀνεμὸν ἐπιχειροῦσι τὴν ἀναχώρησίν των, φθάνουσι τάχιστα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῆς γῆς μέρος. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς τοιαύτης μακροῦς αὐτῶν μεταναστεύσεως, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐξῆς περιέργον συμβάν. Κατὰ τὸ 1833 εὐπατρίδης τις Πολωνὸς λαθῶν τὸν ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας του ἐμφωλεύοντα πελαργὸν περιέβαλε τὸν λαιμὸν αὐτοῦ μὲ σιδηροῦν κλοιὸν φέροντα τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν· «*Haec ciconia ex Polonia*» (Ὁ πελαργὸς οὗτος ἐκ Πολωνίας). Τὸ ἐπόμενον δὲ ἔτος ἐπανελθὼν κατὰ τὸ σύνθημα ὁ πελαργὸς οὗτος, (διότι καὶ οἱ πελαργοὶ ἐπανέρχονται ὡς αἱ γελιδόνες εἰς τὰς αὐτῶν φωλεάς) δὲν εἶχε πλέον τὸν σιδηροῦν κλοιὸν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἔφερε χρυσοῦν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «*India cum donis remit ciconians Poloniam*» (Ἡ Ἰνδία μετὰ δῶρων πάλιν ἀποπέμπει τὸν πελαργὸν τοῖς Πολωνοῖς).

Οἱ ἐπιθυμοῦντες περὶ πελαργῶν ἀκριβεστέρας πληροφορίας δύναται νὰ συμβουλευθῶσι τὸ σύγγραμμα

τὸ ἐπιγραφόμενον· «*Hannovershen Magazin*, Σελ. 96. » (*)

I. 4ε-Κιττάλλας.

ΠΕΡΙ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

—ο—

ὑπὸ δύο ἐπόψεις δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ περὶ ἐνότητος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ζήτημα, δογματικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς. Δογματικῶς θεωροῦντες παρατηροῦμεν ὅτι πολλὰ τῶν οὐσιωδεστάτων δογμάτων τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας προϋποθέτουσιν ὡς ὁμολογούμενην ἀλήθειαν τὸ ἀξίωμα, ὅτι ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ζῶντες ἄνθρωποι σχηματίζουσιν ἓν μόνον εἶδος, καὶ ἀπὸ ἐνὸς μόνου ἀνθρωπίνου ζεύγους κατάγονται· οἷον τὸ δόγμα τὸ περὶ τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας, τὸ περὶ τῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸ περὶ ἰσότητος ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κ. τ. λ. Καὶ ἡ Ἀποκάλυψις αὐτὴ μεθ' ὅλης τῆς εὐκρινείας καὶ βεβαιότητος ἐξέφρασε τὸ ἀξίωμα ταῦτα, παριστώσα τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν ὡς τοὺς πρωτοπλάστους (Γεν. Α. 26 — 27. β. ς. κ. ε.), καὶ διαβεβαιώσα τὴν ἀπ' αὐτῶν παραγωγὴν ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων (Γεν. Γ. 20. Λουκ. Γ. 38. Πρίξ. ΙΕ, 26), ὅθεν καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς τὸν ἀπελευθερωτὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ὀνομάζει δεῦτερον πνευματικὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀντιθέτως τῷ Ἀδὰμ, ὅστις ὡς σωματικὸς γεννήτορας πάντων εἰς πάντας μετέδωκε τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ (πρὸς Ῥωμ. ε, 12. κ. ε. Α. Κορινθ. ΙΕ, 45). Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλου θετικῶς δόγματος τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας δύναται νὰ στηρίζωνται πολλοὶ ἰσχυροὶ λόγοι ἀποδεικνύοντες τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ταυτέστιν ἐπὶ τοῦ δόγματος, ὅτι ὅλα τὰ κτίσματα διαίρουσιν εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τὴν τῶν ἄδλων πνευμάτων σχηματίζόντων πλῆθος οὐρανίων ταγμάτων, εἰς τὴν τῶν φυσικῶν ὄντων ὀργανικῶν τε καὶ ἀνοργάνων μὲ τοὺς διαφορῶς βαθμοὺς τῆς ἀτομικότητός των, καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου, παριστῶντος ζῶσαν καὶ ἀρμονικὴν ἕνωσιν τῆς τε φύσεως καὶ τοῦ πνεύματος· ὥστε ὁ ἄνθρωπος ἕνεκα τῆς τοιαύτης μεταξύ τῶν δημιουργημάτων θέσεώς του ἐμφαίνει τὸν ὑπερτάτον βαθμὸν τῆς τελειότητος καὶ κατὰ τὰ ἄτομα τῶν σωματικῶν ὀργάνων, καὶ κατὰ τὴν πνευματικὴν δύναμιν· ἐπομένως ἓν μόνον εἶδος δύναται νὰ σχηματίσῃ, ὡσαύτως

(*) Ἴδε καὶ τὴν ἐν τῷ φυλλ. ΚΘ'. τῆς Πανδώρας, σελ. 681. συνοπτικὴν περιγραφὴν.